

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΤΟΥ

ΔΟΜΠΑΡΔΟΥ

Ευχαριστῶ ἀδρέφια μου ποῦ πηγομή ὀδική μου,
Ἐβάλετε σ' ἐνέργεια ἰκείνη τῆ συμβουλή μου.

Θυμᾶστε τί σᾶς ἔλεγα εἰς τῆ λαλιὰ τῆ πρώτῃ,
Πῶς μεταξὺ σ' ἀδρέφια μας δὲν βλέπω τὸ προδότῃ;

Καὶ σεῖς ἐκαταλάθετε τί τρέχω καὶ τί θέλω,
Ὁ δήμαρχος νὰ ἴναι ἀπὼν στὸ πρῶτο σας ἀπέλλο.

Ἀλλὰ δὲν ἠμπορέσατε νὰ πράξετε ὅπως τώρα,
Γιατὶ τυραννεύσατε στῆ παινεμένη χώρα.

Ἐἰκόσι μῆνες σκλαβωσιὰ μ' ὄρχόταν νὰ κρεπάρω,
Ποῦ ἓνα δὲν ἀκούετο εἰς τὸ νησί μας συμπάρο.

Γιὰ δ' αὐτὸ ἀπεφάσισα καὶ χάριν τοῦ νησιοῦ μας,
Νὰ φκιάσω bella causa, γκουβέρνο τοῦ χεριοῦ μας.

Δικό μου καὶ τὸ δήμαρχο, δικό μου κ' ἀστυνόμο,
Ἄν κάνετε καὶ τίποτε νὰ μὴ σᾶς πᾶν στὸ νόμο.

Ἀλλὰ γιατί ἀθεόφοβοι ἡμέρα νὰ προβῆτε,
Τοῦ τόπου τῆ συνήθεια γιατί περιφρονεῖτε;

Καὶ τάχα τί ἐκάματε, ἐνῶ εἰς τὸ σκοτάδι,
Δὲν θὰ ἴτον τώρα ζωντανὸς θὰ ἦτανε στὸν αἶμα;

Καὶ δὲν ἐνθυμηθήκατε πῶς κόψατε τῆ μὴ
Νύχτα πῶς ξεμπερδέψατε τὸν πονηρὸ

Ἐτσι καὶ τώρα ἔπρεπε εἰς ἓνα μονοπάτι
Νὰ ξεπαστρέψετε κι' αὐτὸν τὸν σκύλο;

Ἀγκάθι ποῦ στῆ χώρα μας ἀρχίζει ν' ἀγκυρῶν
Πρέπει νὰ τὸ κλαδεύουνε οἱ φίλοι Λαζαρόνοι.

Μάλιστα τώρα πόλειψε ἐκεῖν' ἡ τυραννίκα,
Πρέπει συχνὰ νὰ γίνεται αὐτῆ ἡ λιτανεία.

Γιὰ νὰ ἔξυπνήσῃ ὁ Σολομὸς νὰ λάβῃ τὸ κοντύλι,
Νὰ ἐξυμνήσῃ λυρικῶς καὶ τῆ δική σας ὕλη.

Κ' ἐστὲ σιγοῦροι πῶς αὐτὸς θὰ πάρῃ ἓνα ἔνα,
Νὰ σᾶς κηρύξῃ ἥρωας ὡς τοῦ εἰκοσιένα.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 17 Φεβρουαρίου 1874.